

Nota van zienswijzen Bestemmingsplan
Vogelasiel Someren

NL.IMRO.0847.BP02016007-VS01

Inhoudsopgave

1.	Inleiding.....	1
2.	Gemeentelijke beantwoording	2
3.	Conclusie.....	17
4.	Overzicht van de aanpassingen	18

1. Inleiding

Het college van burgemeester en wethouders heeft ingestemd met het ontwerpbestemmingsplan “Vogelasiel Someren” en besloten dit plan vrij te geven voor zienswijzen. Op donderdag 10 augustus 2017 heeft het college door publicaties in 't Contact en de Staatcourant (via www.officielebekendmakingen.nl) de terinzagelegging voor 6 weken, vanaf 11 augustus 2017 aangekondigd. Als **bijlage 1** zijn deze publicaties toegevoegd.

Het ontwerpbestemmingsplan heeft vanaf 11 augustus 2017 tot en met 21 september 2017 ter inzage gelegen. Een ieder kon mondeling of schriftelijk zienswijzen naar voren brengen tegen het ontwerpbestemmingsplan en tegen het voornemen tot herbegrenzing van het Natuur Netwerk Brabant (hierna: NNB).

Er zijn schriftelijke zienswijzen tegen het ontwerpbestemmingsplan ingebracht door:

- Achmea Rechtsbijstand namens P.A.C. Slegers, Vaarsehoefweg 37, 5715 RB Lierop;
- Achmea Rechtsbijstand namens Vermeerderingsbedrijf Engelen, Zandstraat 99, 5712 XX Someren.

Er is een schriftelijke zienswijze tegen het voornemen tot herbegrenzing van het NNB ingebracht door:

- Achmea Rechtsbijstand namens Vermeerderingsbedrijf Engelen, Zandstraat 99, 5712 XX Someren.

Er zijn binnen de gestelde termijn geen mondelinge zienswijzen naar voren gebracht.

In dit zienswijzenverslag worden in hoofdstuk 2 de ingekomen zienswijzen van een gemeentelijke beantwoording voorzien, waarbij de paragraaf 2.1 en 2.2 betrekking hebben op de zienswijzen die zijn ingebracht tegen het ontwerpbestemmingsplan en paragraaf 2.3 betrekking heeft op de zienswijze tegen de voorgenomen herbegrenzing van het NNB. Wij vatten daarbij de betreffende zienswijzen samen en voorzien deze als zodanig van commentaar. De zienswijzen worden in hun geheel beoordeeld. Hoofdstuk 3 geeft de conclusie die voortkomt uit de beantwoording van de zienswijzen. Hoofdstuk 4 heeft betrekking op de ambtshalve wijzigingen.

2. Gemeentelijke beantwoording van de zienswijzen

2.1 Achmea Rechtsbijstand namens P.A.C. Slegers tegen het ontwerpbestemmingsplan

	Zienswijze	Gemeentelijke beantwoording
	Achmea Rechtsbijstand namens P.A.C. Slegers, Vaarsehoefweg 37, 5715 RB Lierop, d.d. 11 september 2017, ontvangen 12 september 2017	
2.1.1	De uitbreiding van het vogelasiel brengt ernstige risico's voor het kippenbedrijf van appellant met zich mee. In de beantwoording van de inspraakreactie heeft het college enkele maatregelen genoemd waardoor de risico's verkleind zouden moeten worden voor appellant. Een van de genoemde maatregelen is dat zieke vogels eerst opgevangen worden in een afgesloten gedeelte van de opvang. Dit wordt door appellant bestreden, aangezien volgens hem regelmatig handelingen plaatsvinden op het terrein van het vogelasiel. Deze bestaan uit het aanvoeren, het uitladen en het controleren van vogels en daarna het plaatsen van de vogels in hokken. Bij al deze handelingen bestaat het gevaar dat ziekten en bacteriën vrijkomen en zich verspreiden. Er worden minstens 5.000 vogels opgevangen volgens informatie van appellant.	Allereerst kan de aanname van appellant dat er minstens 5.000 vogels worden opgevangen op jaarbasis worden ontkracht. In 2015 werden 1.465 vogels opgevangen en in 2016 waren dat er 2.046. Daarnaast worden er beperkt inheemse zoogdieren opgevangen. Het Vogelasiel is sinds 1979 gevestigd in Someren. In eerste instantie aan de Boerenkamplaan, nota bene op zeer korte afstand van een pluimveehouder. Toen in 2003 door de vogelgriep vele pluimveebedrijven geruimd moesten worden, zijn de vogels in de opvang geënt tegen het virus en is de status 'dierentuin' toegekend. In de periode dat het Vogelasiel is gevestigd in Someren is er nog nooit een vogel binnengebracht met (symptomen van) vogelgriep. De vogels die worden opgevangen bij het Vogelasiel zijn vaak roofvogels die zijn vergiftigd (bijvoorbeeld door het eten van een muis die vergif heeft gehad), vogels die botulisme hebben, vogels die gebroken pootjes of vleugels hebben of die bijvoorbeeld een vishaakje hebben ingeslikt. Als er een dode vogel wordt gevonden die vogelgriep heeft, wordt deze niet naar het Vogelasiel gebracht. Daar ontstaan dan ook geen besmettingsrisico's door.

		De vogels die binnen worden gebracht bij het Vogelasiel worden altijd eerst binnen onderzocht, gecontroleerd en in quarantaine geplaatst. Eventuele behandeling van de vogels vindt ook binnen plaats. Alleen als er bijvoorbeeld sprake is van gebroken ledematen waar een röntgenfoto of andere specialistische veterinaire zorg voor nodig is, worden de vogels meegenomen naar de dierenartspraktijk. De bewering van appellant dat dat er allerlei handelingen buiten plaatsvinden, kan dan ook niet worden gevolgd. In het kader van het bestemmingsplan is aan de GGD een gezondheidkundig advies gevraagd. Hieruit blijkt dat men op het Vogelasiel de hygiëne hoog in het vaandel heeft staan. De kans op de verspreiding van virussen en bacteriën is hierdoor beperkt. De zienswijze van appellant is op dit punt ongegrond.
2.1.2	De vogelpest van 2003 kenmerkte zich door verspreiding van virussen via de lucht. Hier wordt door het college geen rekening mee gehouden volgens appellant. Het college staat niet stil bij het feit dat vogels verse lucht nodig hebben en verblijven in hokken die worden geventileerd.	Er is juist wel rekening gehouden met de mogelijke verspreiding van virussen. Om eventuele risico's in beeld te brengen, is een gezondheidkundige beoordeling opgesteld door de GGD. Daaruit blijkt dat de hygiëne-maatregelen die worden getroffen, vaak juist verder gaan dan nodig is. Men neemt 'het zekere voor het onzekere'. De kans op de verspreiding van virussen en bacteriën wordt op die manier beperkt. Daarbij komt dat alleen de vogels die worden voorbereid op een terugkeer in de natuur buiten in afgesloten volières verblijven. Vogels die nog niet voldoende zijn hersteld en aangesterkt, worden niet buiten geplaatst. Dit onderdeel van de zienswijze is ongegrond.
2.1.3	De genoemde zone van 1.000 meter is volgens appellant een aanname en borgt niet dat virussen zich niet kunnen verspreiden door de lucht. De vogelpest in 2003 heeft zich eenvoudig verspreid over een groot gebied, in ieder geval van Nederweert tot Someren waarbij de afstand veel groter is dan 1.000 meter hemelsbreed.	Als hoog pathogene vogelgriep wordt gevonden op een pluimveebedrijf wordt een 3 en 10 kilometer gebied ingesteld met vervoersbeperkingen (dit is EU regelgeving) en worden in principe de pluimveebedrijven in het 1 kilometer gebied geruimd. Dit laatste is nationaal beleid en daar kan, als daar reden voor is, van af worden geweken.

		Het Vogelasiel is geen pluimveebedrijf en dus gelden daar andere regels voor. Bij een uitbraak op een hobbyhouderij, worden de vogels bij de hobbyhouder geruimd, maar in principe wordt geen 3 en 10 kilometer gebied ingesteld en er worden waarschijnlijk ook geen buurtbedrijven geruimd. Bij locaties (geen pluimveebedrijven) met grotere aantallen vogels wordt per geval beoordeeld wat het beste beleid is. Er zal eerder gekozen worden voor een streng beleid als er veel vogels zijn, als er veel contacten zijn met andere bedrijven en als de hygiëne niet in orde is. In het geval van het Vogelasiel zijn er juist geen contacten met pluimveebedrijven. Uit de GGD-beoordeling is daarnaast gebleken dat de hygiëne juist uitstekend te noemen is. In de hypothetische situatie dat er een hoog pathogene variant van vogelgriep zou uitbreken op het Vogelasiel, is de kans dan ook nihil dat er een 3 en 10 kilometergebied wordt ingesteld en dat buurtbedrijven worden geruimd (zeker niet buiten het 1 kilometergebied). Juist met het oog op de ruiming die binnen het 1 kilometergebied plaatsvindt, is gekozen voor deze minimale afstand. Uit de alternatievenstudie die door het Vogelasiel is gedaan, blijkt dat er binnen de genoemde straal van 1 kilometer geen commerciële pluimveebedrijven liggen. Ook het bedrijf van appellant bevindt zich buiten deze straal. Ook dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot heroverweging of aanpassing van het plan.
--	--	---

2.2 Achmea Rechtsbijstand namens Vermeerderingsbedrijf Engelen tegen het ontwerpbestemmingsplan

	Zienswijze	Gemeentelijke beantwoording
	Achmea Rechtsbijstand namens Vermeerderingsbedrijf Engelen, Zandstraat 99, 5712 XX Someren, d.d. 14 september 2017, ontvangen 14 september 2017	
2.2.1	De bestemming van het Vogelasiel is 'recreatie'. Dit komt volgens appellant niet overeen met de definitie die gegeven is op grond van het bestemmingsplan 'Buitengebied': <i>'activiteiten en mogelijkheden voor ontspanning c.q. vrijetijdsbesteding in de vorm van sport, spel, toerisme en educatie en het bedrijfsmatig verstrekken van dag- en/of verblijfsrecreatie'</i> . De activiteiten van het Vogelasiel zijn niet toegestaan onder de bestemming die in het ontwerpplan is opgenomen.	De definitie van 'Recreatie' zoals opgenomen in het bestemmingsplan 'Buitengebied' geldt ook voor het plan van het Vogelasiel. Het Vogelasiel biedt echter wel mogelijkheden voor vrijetijdsbesteding in de vorm van met name educatie. Er worden rondleidingen georganiseerd en er wordt voorlichting gegeven aan groepen of individuele bezoekers. Daarnaast worden er regelmatig activiteiten georganiseerd zoals vogelhuisjes timmeren, voerbollen maken, etc. Dit zijn ook activiteiten die onder de noemer 'recreatie' vallen. Dit onderdeel van de zienswijze is ongegrond.
2.2.2	Vestiging en uitbreiding van het Vogelasiel in de omgeving van de verschillende locaties van het pluimveebedrijf van appellant levert een onaanvaardbaar risico op. De zieke en gewonde vogels die worden opgevangen door het Vogelasiel vormen naar mening van appellant een risico voor verspreiding van ziekten, zoals vogelgriep, naar commerciële pluimveebedrijven. Alle houders van pluimvee moeten proberen om het contact tussen wilde vogels en gehouden pluimvee te vermijden. De aanwezigheid van deze dieren in elkaars nabijheid betekent een besmettingsrisico en dat de vogels in het Vogelasiel eerst binnen worden gehouden, doet daaraan naar mening van appellant niet aan af.	De vogels die worden opgevangen bij het Vogelasiel komen niet in contact met de dieren op commerciële pluimveebedrijven. Zij zitten namelijk in afgeschermd hokken en worden in eerste instantie binnen (in de quarantaineruimte en daarna in de binnenhokken) verzorgd. Wanneer de vogels voldoende zijn aangesterkt en kunnen worden voorbereid op een terugkeer in de natuur, worden ze in de buitenhokken geplaatst. De pluimveebedrijven hebben veel meer te duchten van wilde vogels die overvliegen. Bij het Vogelasiel is alles er juist op gericht om de verspreiding van eventuele virussen en bacteriën tegen te gaan. Appellant maakt niet aannemelijk hoe de dieren op zijn bedrijven in contact zouden moeten komen met de dieren in het Vogelasiel. Hierbij komt nog dat uit het gezondheidkundig onderzoek, dat door de GGD is verricht, blijkt dat men op het Vogelasiel juist alles in het werk stelt om

		verspreiding van ziektekiemen tegen te gaan. Er worden hiertoe uitgebreide hygiënemaatregelen getroffen. Tot slot zitten er binnen een straal van 1 kilometer rondom het Vogelasiel geen commerciële pluimveebedrijven, zoals blijkt uit de alternatievenstudie die is verricht. Dit onderdeel van de zienswijze leidt niet tot een heroverweging of aanpassing van het plan.
2.2.3	Het is waarschijnlijk dat veelvuldige aanwezigheid van wilde (water)vogels in de uitloop de kans op blootstelling van pluimvee aan het vogelgriepvirus verhoogt, aldus appellant.	Appellant stelt dat het 'waarschijnlijk' is dat veelvuldige aanwezigheid van wilde watervogels de kans op blootstelling aan het vogelgriepvirus verhoogt, maar hij toont dit verder niet aan. Feit is dat bij het Vogelasiel de dieren in eerste instantie binnen worden opgevangen en dat er uitgebreide hygiënemaatregelen worden getroffen om de verspreiding van virussen en bacteriën tegen te gaan. Pas als de vogels sterk genoeg zijn, dan worden ze in de buitenverblijven geplaatst. Deze verblijven zijn afgesloten, zodat overvliegende vogels en ongedierte er niet bij kunnen. De vogels die in de opvang komen, staan niet in contact met het pluimvee op commerciële bedrijven. Sterker nog: het risico op besmetting is vele malen groter door overvliegende vogels. Daar zit veel meer gevaar in dan in de vogels die worden opgevangen bij het Vogelasiel. Daarbij komt dat vogels die in de opvang komen, vaak roofvogels zijn die vergiftigd zijn, vogels die poten of vleugels hebben gebroken, vogels die slachtoffer zijn van een (verkeers)ongeval of vogels die uit het nest zijn gevallen. Dode vogels die gevonden worden en die besmet zijn met vogelgriep, worden niet naar de opvang gebracht maar daar gelden heel andere protocollen voor. Gezien het bovenstaande kan niet gesteld worden dat juist door de uitbreiding van het Vogelasiel de kans op blootstelling aan het vogelgriepvirus wordt verhoogd. Deze kans wordt vergroot door andere externe factoren.

		Dit punt van de zienswijze kan niet worden gevolgd.
2.2.4	Het besmettingsgebied in geval van vogelgriep kan zich uitstrekken over een groot gebied. De legalisatie en uitbreiding van het Vogelasiel op korte afstand van het pluimveebedrijf van appellant, betekent een onaanvaardbaar besmettingsrisico, waarbij enkele kilometers al gezien moeten worden als een 'korte afstand' volgens appellant.	Zoals onder punt 2.1.3 reeds is aangegeven, is de handelswijze bij vogelgriep momenteel als volgt. Als hoog pathogene vogelgriep wordt gevonden op een pluimveebedrijf wordt een 3 en 10 kilometer gebied ingesteld met vervoersbeperkingen (dit is EU regelgeving) en worden in principe de pluimveebedrijven in het 1 kilometer gebied geruimd. Dit laatste is nationaal beleid en daar kan, als daar reden voor is, van af worden geweken. Het Vogelasiel is geen commercieel pluimveebedrijf dus daar gelden andere regels voor. Bij een uitbraak op een hobbyhouderij, worden de vogels bij de hobbyhouder geruimd, maar in principe wordt geen 3 en 10 kilometer gebied ingesteld en er worden waarschijnlijk ook geen buurtbedrijven geruimd. Bij locaties (geen pluimveebedrijven) met grotere aantallen vogels wordt per geval beoordeeld wat het beste beleid is. Er zal eerder gekozen worden voor een streng beleid als er veel vogels zijn, als er veel contacten zijn met andere bedrijven en als de hygiëne niet in orde is. In het geval van het Vogelasiel zijn er juist geen contacten met pluimveebedrijven. Uit de GGD-beoordeling is daarnaast gebleken dat de hygiëne juist uitstekend te noemen is. In de hypothetische situatie dat er een hoog pathogene variant van vogelgriep zou uitbreken op het Vogelasiel, is de kans dan ook nihil dat er een 3 en 10 kilometergebied wordt ingesteld en dat buurtbedrijven worden geruimd (zeker niet buiten het 1 kilometergebied). De bedrijven van appellant hebben op dat moment niets te vrezen, omdat zij ruim buiten de afstand van 1 kilometer liggen. Door de manier waarop bij het Vogelasiel met de vogels wordt omgegaan en hoe er wordt gewerkt, worden de risico's op verspreiding van virussen en bacteriën juist zoveel mogelijk ingeperkt. Er zijn ook geen contacten tussen vogels in het Vogelasiel en vogels in de 'buitenwereld'. De vogels in het asiel zijn afgezonderd,

		er staan hekken (deels met doek) om het terrein heen. De volières die buiten liggen, zijn afgeschermd aan de bovenzijde, zodat overvliegende vogels er ook niet bij kunnen. Het is niet aannemelijk dat door de uitbreiding van het Vogelasiel de risico's dermate toenemen dat er meer gevaar op besmetting ontstaat voor de bedrijven van appellant. Zijn bedrijven hebben juist veeleer te duchten van vogels die overvliegen en die niets met het vogelasiel te maken hebben. Ook dit onderdeel van de zienswijze is ongegrond.
2.2.5	In 2014 en 2016 zijn er veel meer wilde vogels gevonden die gestorven zijn aan vogelgriep volgens appellant. In de toelichting wordt gesproken over cijfers met betrekking tot sterfte in 2003. Dat de NVWA zou hebben aangegeven dat er geen vogelsterfte is bijgehouden is 2014, 2015 en 2016 wordt door appellant niet gevolgd. Volgens hem is het namelijk zo dat de NVWA een handleiding is uitgegeven voor het ruimen van dood gevonden wilde (water)vogels. Deze handleiding is bedoeld voor degenen die worden ingezet bij het ophalen, verpakken en vervoeren van kadavers van wilde (water)vogels.	De handleiding van de NVWA voor dood gevonden wilde (water)vogels is voor het Vogelasiel niet van toepassing. Er worden namelijk geen kadavers van dood gevonden vogels opgehaald, verpakt en vervoerd door het Vogelasiel. Ook worden dood gevonden dieren niet aangeleverd bij het Vogelasiel, maar worden zij conform protocol geruimd door de NVWA. Uit de gezondheidskundige beoordeling van de GGD blijkt dat er uitgebreide maatregelen worden getroffen om het risico op vogelgriep te minimaliseren. Zo worden er geen bezoekers toegelaten ten tijde van een uitbraak van vogelgriep, worden maatschappelijke stages opgeschort, moeten vrijwilligers hun schoenen ontsmetten bij betreden en verlaten van de ruimtes zodat verspreiding van bijvoorbeeld ontlasting wordt tegengegaan. Zoals uit de handreiking van de NVWA blijkt, wordt het vogelgriepvirus H5N8 verspreid door ontlasting van vogels. Het komt niet vaak voor dat er watervogels (die vaak gezien worden als overdragers van vogelgriep) worden aangeleverd bij het Vogelasiel. Wanneer het zich wel voordoet, worden deze vogels voorafgaand aan de plaatsing in het asiel bekeken door een dierenarts. Bij twijfel wordt de vogel geëuthanaseerd. Watervogels die worden opgevangen, worden in quarantaine geplaatst en vervolgens door één persoon verzorgd.
2.2.6	De uitbreiding van het Vogelasiel wordt gezien als een onaanvaardbaar risico. Omdat de uitbreiding betrekking	Zoals in het voorgaande reeds is onderbouwd, impliceert de uitbreiding van het Vogelasiel niet dat er meer risico's ontstaan voor de pluimveebedrijven van

	heeft op een toename van het aantal volièrres, betekent dit volgens appellant ook een toename van het risico.	appellant. Zo zijn de vogels in het Vogelasiel bijvoorbeeld afgeschermd van de buitenwereld, worden er uitgebreide hygiënemaatregelen getroffen om de verspreiding van virussen en bacteriën tegen te gaan, worden er geen kadavers van vogels aangeleverd, is het voornaamste deel van de vogels die worden opgevangen niet ziek maar gewond en worden zieke dieren eerst onderzocht door een dierenarts. Daarnaast worden alle binnengebrachte vogels eerst in quarantaine geplaatst en mocht er in een hypothetisch geval toch een hoog pathogene variant van vogelgriep worden geconstateerd, dan is het niet aannemelijk dat er vervoersverboden ingesteld worden in gebieden van 3, respectievelijk 10 kilometer van het Vogelasiel. Ook zal er niet worden geruimd binnen een straal van 1 kilometer en binnen deze straal van het Vogelasiel bevinden zich geen commerciële pluimveebedrijven. Het uitbreiden van het Vogelasiel impliceert geen onaanvaardbaar risico voor de bedrijven van appellant. Dit onderdeel van de zienswijze is dan ook niet gegrond.
2.2.7	Het doet er niet toe dat de vogels in het vogelasiel eerst binnen worden gehouden. Wanneer zieke vogels worden gehouden op dezelfde locatie brengt dit volgens appellant al risico's met zich mee. Dit geldt naar zijn mening niet alleen voor zijn bedrijven, maar ook voor omliggende bedrijven, omwonenden en recreanten in de omgeving. Zowel vanuit bedrijfseconomisch oogpunt als vanuit het oogpunt van een goed woon- en leefklimaat, kan naar mening van appellant geen medewerking worden verleend aan de vaststelling van het onderhavige bestemmingsplan.	Het merendeel van de vogels die worden binnengebracht bij het Vogelasiel is niet ziek, maar gewond. Wanneer er toch een zieke vogel wordt binnen gebracht, wordt deze eerst onderzocht en in geval van verdenking of twijfel, geëuthanaseerd. Alle vogels die worden binnengebracht, worden eerst in quarantaine geplaatst en pas als ze sterk genoeg zijn, komen ze in een buitenhok terecht. Deze buitenhokken zijn bovendien afgeschermd en er kan geen contact plaatsvinden tussen overvliegende vogels en de vogels die in het asiel zitten. Vanuit het oogpunt van woon- en leefklimaat is door de GGD onderzocht of er nadelige gevolgen op kunnen treden. Dat is niet het geval. Dit geldt voor recreanten op de camping en voor omwonenden. Vanuit bedrijfseconomisch oogpunt is er ook geen belemmering om medewerking te verlenen aan het bestemmingsplan. In het voorgaande is al uitgebreid gemotiveerd dat er door uit te breiden op deze locatie geen belemmeringen optreden.

2.3 Achmea Rechtsbijstand namens Vermeerderingsbedrijf Engelen tegen voorgenomen herbegrenzing NNB

	Zienswijze	Gemeentelijke beantwoording
	Achmea Rechtsbijstand namens Vermeerderingsbedrijf Engelen, Zandstraat 99, 5712 XX Someren, d.d. 18 september 2017, ontvangen 18 september 2017	
2.3.1	De plannen voor de legalisatie en de uitbreiding van het Vogelasiel vormen naar mening van appellant een ernstige bedreiging voor het NNB. Dit is voor dier, natuur en mens onaanvaardbaar en absoluut onwenselijk.	Op grond van de Wet Natuurbescherming is iedere handeling verboden die schade kan toebrengen aan de op grond van de op grond van die wet beschermde planten, dieren en/of hun leefgebied. Er is in de wet een algemene zorgplicht opgenomen en daarnaast is er een specifiek aantal verbodsbepalingen voor een aantal soorten. De gebiedsbescherming binnen de provincie Noord-Brabant wordt geregeld binnen het Natuur Netwerk Brabant (NNB). In de Verordening ruimte worden regels gesteld ter bescherming van het NNB en zijn er compensatieverplichtingen opgenomen voor het geval dat er aantasting van het NNB plaatsvindt. In het kader van het onderhavige bestemmingsplan vindt een aantasting plaats van het NNB. Er is daarom een natuurwaardenonderzoek verricht, waarin is onderzocht of er effecten te verwachten zijn ten aanzien van beschermde planten- en/of diersoorten. Ten aanzien van de categorieën planten, vogels, vleermuizen, overige zoogdieren, amfibieën, reptielen en vissen en ongewervelden is geconcludeerd dat het plangebied geen geschikt habitat is en dat er daarom geen negatieve effecten te verwachten zijn. Voor wat betreft de houtopstand geldt dat sprake is van een bosstrook die bestaat uit fijnsparren en jonge berken. Op grond van het Natuurbeheerplan van de provincie Noord-Brabant ligt het uitbreidingsperceel in het beheertype N15.02: 'dennen-, eiken- en beukenbos'. Voor de kap geldt een meldings- en herplantplicht.

		Één van de doelen van het Natuur Netwerk is dat dieren zich moeten kunnen verplaatsen. Versnippering van natuur is daarom onwenselijk. In dit geval is echter geen sprake van versnippering en verstoring, omdat het gebied parallel ligt aan de camping en het daarnaast omheind is. Er is alleen sprake van een aantasting van het NNB door ruimtebeslag. Om het Vogelasiel te kunnen uitbreiden, worden er immers volièrres gerealiseerd op het perceel waar nu nog een bosstrook aanwezig is. Deze aantasting wordt echter gecompenseerd, overeenkomstig de regels die daarvoor zijn gesteld. Uit het onderzoek blijkt heel duidelijk dat er absoluut geen sprake is van een ernstige bedreiging voor het NNB wanneer de plannen van het Vogelasiel worden gerealiseerd, in tegenstelling tot wat appellant aanvoert. Dit onderdeel van de zienswijze is dan ook ongegrond.
2.3.2	Er is volgens appellant sprake van nieuwvestiging. Daarnaast betreft dit geen kleinschalige bebouwing ten behoeve van natuurbescherming of recreatief medegebruik. Ook betekent de vestiging en uitbreiding van het Vogelasiel een aantasting van de ecologische waarden en kenmerken van het NNB.	In artikel 3.1 lid 2 onder a van de Verordening is een verbod op nieuwvestiging opgenomen. Dit houdt in dat een ruimtelijke ontwikkeling buiten bestaand stedelijk gebied gebruik maakt van een bestaand bouwperceel, tenzij in de Verordening uitdrukkelijk anders is bepaald. Het bestaande gedeelte van het Vogelasiel ligt binnen een bestaand bouwperceel (namelijk het bouwperceel van camping de Somerense Vennen). In dit geval vindt er dus een uitbreiding plaats van een bestaand bouwperceel en is geen sprake van nieuwvestiging. Het basisbeginsel is dat er geen inbreuk is toegestaan op de ecologische waarden en kenmerken van het NNB. Artikel 5.1 heeft betrekking op de basisbescherming van het NNB. Dit artikel bepaalt dat bestemmingsplannen die gelegen zijn binnen het NNB aan moeten sluiten bij de ecologische kenmerken en waarden die in het natuurplan zijn beschreven. In lid 3 is een mogelijkheid opgenomen om kleinschalige bebouwing en bouwwerken ten behoeve van de natuurbestemming of het recreatief medegebruik daarvan toe te laten. Daarvan is in dit geval echter geen sprake. Tot zover is de stelling van appellant juist. In 3 gevallen is het echter wel mogelijk om het NNB aan te tasten; deze zijn opgenomen in de artikelen 5.3 tot en met 5.5 van de Verordening. In alle

		gevallen is compensatie vereist en deze verplichtingen zijn ook uitgewerkt in de volgende artikelen. In het onderhavige geval wordt artikel 5.5 van de Verordening toegepast (herbegrenzing bij kleinschalige ingrepen). Uit het natuurwaardenonderzoek blijkt dat er binnen het uitbreidingsperceel van het Vogelasiel nu juist geen sprake is van waardevolle flora en fauna, waardoor er geen bezwaren zijn tegen het verwijderen van de aanduiding NNB van dit perceel. Zie voor een uitgebreide motivering hiervan het vorige punt. Het compensatieperceel maakt deel uit van het NNB, maar er is op tot op heden geen natuur gerealiseerd. De agrarische gebiedsbestemming is nog aanwezig. In het kader van het onderhavige bestemmingsplan zal dat wel gaan gebeuren en het perceel wordt ontwikkeld conform het natuurbeheertype zoals aangeduid in het natuurbeheerplan (droog bos met productie). Het perceel vormt een logische afronding van het NNB in de omgeving van Moorsel en Heieind.
2.3.3	Volgens het bepaalde in artikel 5.3 van de Verordening ruimte kan er slechts in bepaalde gevallen medewerking worden verleend aan herbegrenzing van het NNB. In dit geval is volgens appellant geen sprake van een groot openbaar belang en er is niet gebleken dat voor de ontwikkeling geen alternatieve locaties voorhanden zijn. Tot slot is naar mening van appellant niet gebleken dat er geen andere oplossingen voorhanden zijn waardoor de aantasting van het NNB wordt voorkomen.	Er zijn, buiten de ecologische redenen, drie mogelijkheden om tot een herbegrenzing van het NNB te komen: - Toepassing van het 'nee-tenzij' principe (artikel 5.3); - Toepassing van de saldobenadering (artikel 5.4); - In geval van een kleinschalige ingreep (artikel 5.5). In dit geval wordt artikel 5.3 niet toegepast, maar artikel 5.5 (kleinschalige ingrepen). Er is daarmee sprake van een herbegrenzing van het NNB om niet-ecologische redenen. Voorwaarde voor het kunnen toepassen van dit artikel is dat er slechts een beperkte ingreep plaatsvindt in en aantasting plaatsvindt van de wezenlijke kenmerken en waarden van het NNB en in de samenhangende NNB. Daarnaast is er sprake van een kwalitatieve en kwantitatieve verbetering van het NNB als geheel en wordt er ten slotte voldaan aan de compensatieverplichting. Aan de voorgaande criteria wordt voldaan. Uit het natuurwaardenonderzoek blijkt immers dat er geen waardevolle natuurwaarden worden aangetast door de voorgestelde ontwikkeling. Door te compenseren op het compensatieperceel dat

		ook in het bestemmingsplan is meegenomen, vindt er een versterking plaats van het NNB. In het voortraject van het bestemmingsplan is er uitvoerig en constructief overleg gevoerd met de provincie Noord-Brabant. Er is dan ook geen zienswijze ingediend tegen het ontwerp door GS. Daaruit blijkt eens te meer dat de gekozen insteek voor de te doorlopen procedure voor de herbegrenzing juist is. In de voorwaarden die door artikel 5.5 worden gesteld, is voorts een afweging van alternatieven verplicht gesteld. Deze afweging maakt dan ook wel degelijk onderdeel uit van het bestemmingsplan, in tegenstelling tot hetgeen appellant stelt. Er is langdurig gezocht naar een alternatieve vestigingslocatie, maar deze is niet gevonden en men kwam tot de conclusie dat de huidige vestigingsplaats de beste is. Dit mede in relatie tot de omgevingskenmerken. Voor het kunnen toepassen van artikel 5.5 is het niet nodig dat er een groot openbaar belang aanwezig is. Dat hoeft dan ook niet te worden aangetoond. Dit onderdeel van de zienswijze is ongegrond.
2.3.4	De voorgestelde ingreep leidt tot een ernstige aantasting van de ecologische waarden en kenmerken van het NNB. De voorgestelde ingreep leidt zelfs tot een kwalitatieve of kwantitatieve verslechtering van de ecologische waarden en kenmerken van het NNB als geheel.	In de huidige situatie is er sprake van een bosperceel met een jonge houtopstand van sparren en jonge berken. De betrekkelijk zure bodem biedt weinig variatie in vegetatie. Dit is direct zichtbaar doordat de onderbegroeiing voornamelijk uit braamstruweel bestaat en de bedekkingsgraad minimaal is. De conclusie die heel duidelijk uit het natuurwaardenonderzoek volgt, is dat in de huidige situatie geen sprake is van waardevolle flora en fauna. Het bosperceel biedt ook geen geschikte habitat voor beschermwaardige flora en fauna. In tegenstelling tot wat appellant stelt, is er dan ook helemaal geen sprake van een ernstige aantasting van de ecologische waarden en kenmerken van het NNB als geheel. Wanneer de compensatie op het compensatieperceel wordt gerealiseerd, wordt er een waardevolle toevoeging gedaan aan het NNB. Er wordt een logische

		afronding vormgegeven en er wordt natuur toegevoegd die conform het natuurbeheertype uit het Natuurbeheerplan van de provincie wordt aangeplant. Met andere woorden: het verwijderen van de aanduiding NNB van het perceel waar de uitbreiding van het Vogelasiel plaatsvindt en het in ruil daarvoor toevoegen van natuur op het compensatieperceel is waardevoller dan het in stand houden van de huidige situatie. Dit vanwege het feit dat de huidige bosopstand geen bijzondere waarde vertegenwoordigt. Er wordt hierdoor een kwalitatieve verbetering van het NNB tot stand gebracht, zoals vereist is op grond van artikel 5.5 lid 2 onder b van de Verordening. Dit onderdeel van de zienswijze is ongegrond.
2.3.5	De vestiging en uitbreiding van het Vogelasiel levert een onaanvaardbaar risico op voor flora, fauna en het woon- en leefklimaat van bedrijven en omwonenden. Er worden zieke en gewonde vogels opgevangen en verzorgd. Dit vormt, aldus appellant, een risico voor de verspreiding van ziekten. In geval van een besmetting met vogelgriep kan het besmettingsgebied zich uitstrekken over een groot gebied. Dit betekent een onaanvaardbaar risico voor flora en fauna in het gebied.	Het NNB is een samenhangend netwerk van natuur- en landbouwgebieden met natuurwaarden van (inter-)nationaal belang. Voorbeelden van dergelijke gebieden in Brabant zijn: de bossen, de heide en de vennen, stuifduinen, schraalgraslanden en wateren zoals rivieren en beken. Het doel van het NNB-beleid is het veiligstellen van ecosystemen en het realiseren van leefgebieden met goede condities voor de biodiversiteit. Deze leefgebieden zijn belangrijk voor planten- en diersoorten. Appellant maakt niet aannemelijk dat juist de vestiging van het Vogelasiel een onaanvaardbare inbreuk betekent op de doelstellingen die met het NNB worden nagestreefd. Het is in primair de vraag of de uitbreiding van het Vogelasiel conflicteert met deze doelstellingen. Naar onze mening is dat niet het geval. Het woon- en leefklimaat voor bedrijven en omwonenden wordt niet beschermd door deze wetgeving. De ecosystemen en leefgebieden worden wel beschermd. Als appellant bedoelt te stellen dat zieke vogels deze ecosystemen beïnvloeden en dat deze beïnvloeding groter wordt door de uitbreiding van het Vogelasiel, dan kan daar het volgende over gezegd worden. Vogels met vogelgriep komen niet in de opvang terecht, maar het gaat veelal om vogels die bijvoorbeeld uit het nest zijn gevallen, een gebroken poot of vleugel

		hebben, aangereden zijn in het verkeer, tegen een raam zijn gevlogen of een vishaak hebben ingeslikt. Stel dat er hoog pathogene vogelgriep wordt gevonden op een pluimveebedrijf, dan wordt een 3 en 10 kilometer gebied ingesteld met vervoersbeperkingen (dit is EU regelgeving) en worden in principe de pluimveebedrijven in het 1 kilometer gebied geruimd. Dit laatste is nationaal beleid en daar kan, als daar reden voor is, van af worden geweken. In de alternatieven-afweging die door het Vogelasiel in het kader van het bestemmingsplan is gemaakt, is juist rekening gehouden met de straal van 1 kilometer. Binnen de straal van 1 kilometer rondom het Vogelasiel liggen dan ook geen commerciële pluimveebedrijven. Bij locaties (geen pluimveebedrijven) met grotere aantallen vogels wordt per geval beoordeeld wat het beste beleid is. Er zal eerder gekozen worden voor een streng beleid als er veel vogels zijn, als er veel contacten zijn met andere bedrijven en als de hygiëne niet in orde is. In het geval van het Vogelasiel zijn er geen contacten met bedrijven. Het gaat juist om individuele vogels die gewond zijn. Daarnaast is juist uit de gezondheidkundige beoordeling van de GGD gebleken dat de hygiëne op het Vogelasiel goed wordt nageleefd. Stel dat de zeer uitzonderlijke (en niet aannemelijke) situatie zich voordoet dat er een uitbraak plaatsvindt van de hoog pathogene variant van vogelgriep op het Vogelasiel, dan is het nog niet aannemelijk dat er een 3 en/of 10 kilometer gebied wordt ingesteld en buurtbedrijven zullen waarschijnlijk ook niet worden geruimd (zeker niet buiten het 1 kilometer gebied). Binnen een straal van 1 kilometer bevinden zich geen commerciële pluimveebedrijven, dus een ruiming op deze bedrijven is niet aannemelijk. Het risico dat een vogel met vogelgriep over een commercieel pluimveebedrijf heen vliegt en daar besmettingsgevaar veroorzaakt, is vele malen groter en dat risico is niet toe te rekenen aan het Vogelasiel. Het besmettingsrisico wordt, met andere woorden, niet groter door de uitbreiding van het Vogelasiel.
--	--	---

		Dit onderdeel van de zienswijze is dan ook ongegrond.
--	--	---

3. Conclusie t.a.v. de zienswijzen

De naar voren gebrachte zienswijzen leiden *niet* tot een heroverweging van de medewerking aan het bestemmingsplan 'Vogelasiel Someren'.

Gelet op de beantwoording in paragraaf 2.1 en 2.2 concluderen wij dat de zienswijze tegen het ontwerpbestemmingsplan van:

- P.A.C. Slegers, Vaarsehoefweg 37, 5715 RB Lierop *ontvankelijk* en *ongegrond* is;
- Vermeerderingsbedrijf Engelen, Zandstraat 99, 5712 XX Someren *ontvankelijk* en *ongegrond* is.

Gelet op de beantwoording in paragraaf 2.3 concluderen wij dat de zienswijze tegen de voorgenomen herbegrenzing van het NNB van:

- Vermeerderingsbedrijf Engelen, Zandstraat 99, 5712 XX Someren *ontvankelijk* en *ongegrond* is.

4. Overzicht van de ambtshalve aanpassingen

Er zijn enkele beperkte ambtshalve aanpassingen ten opzichte van het ontwerpplan:

- Aanduiding 'specifieke vorm van maatschappelijk – vogelasiel' wordt gewijzigd in 'specifieke vorm van recreatie – vogelasiel';
- De natuurbestemming op het compensatieperceel wordt aangesloten bij de bestaande natuurbestemming. Dat is per abuis in het ontwerpplan niet gebeurd. Dit betekent dat de natuurbestemming wordt vergroot ten opzichte van het ontwerpplan, tot een oppervlakte van 5.500 m². Dit is feitelijk en planologisch gezien logischer en beter, omdat een kleine 'reststrook' agrarische bestemming middenin de natuurbestemming niet effectief en niet wenselijk is. De oorspronkelijk overeengekomen financiële compensatie tussen het Vogelasiel en de provincie komt daarmee te vervallen. Het plan is hierop aangepast.